холодним вогнем,
Осінь чужа і зайва.
Часом лиш вітер знайомий дихне —
Роздмухать осіннє сяйво.

Вітер знайомий, мов зовсім свій,
Рідний, херсонський сказати б.
І увижається день степовий,
Сад і Синюха, і мати.

Батько засмучений, мудрий дід,
Любі брати мої...
Де ви?
Осінь і осінь. І гасне слід.
Над хвилями тільки — меви.

1951